

ב"ל (ירושלים) 44186-09-11 - מוחמד אבו רמילה נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 44186-09-11 - מוחמד אבו רמילה נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה ירושלים
ב"ל (ירושלים) 44186-09-11
מוחמד אבו רמילה
ע"י ב"כ עו"ד חאדר חלאילה
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד עדי סמואל
בית דין אזורי לעבודה בירושלים
[21.01.2013]

השופטת דיתה פרוז'נין - נשיאה
נציגת מעבידים- גב' חדווה אהוד
נציג עובדים- מר עלי בלום
פסק דין

1. לפנינו תביעה להכיר בתובע כתושב ישראל ולהורות על השבת ביטוחו הרפואי אשר הופסק רטרואקטיבית מיום 1.2.96 (מכתב דחיה מיום 10.4.11, צורף לכתב התביעה).
2. ואלו העובדות הרלבנטיות לענייננו:
 - א. התובע, יליד שנת 1949, עבד בבית החולים שערי צדק במחלקת משק בית עד שחלה בסרטן, אז פרש לגמלאות.
 - ב. התובע הגיש תביעה לקצבת נכות לנתבע. ביום 25.5.10 התכנסה הוועדה אשר קבעה את דרגת נכותו.
 - ג. ביום 10.4.11 הודיע הנתבע לתובע בכתב כי אינו תושב ישראל רטרואקטיבית מיום 1.2.96, משום שהוא מתגורר בכפר עקב שמחוץ לתחומה של מדינת ישראל. החלטה זו הינה מושא תביעה זו.
 - ג. ביום 21.9.11 הגיש התובע בקשה דחופה למתן מתן צו זמני המורה לנתבע להמשיך את ביטוחו הרפואי. בהסכמת הצדדים אוחד ההליך הזמני עם התיק העיקרי (החלטה מיום 24.10.11).
 3. טענות הצדדים:

התובע טוען כי מאז היוולדו התגורר דרך קבע בירושלים, ומשנת 1966 הוא מתגורר בשועפאט. בשנות ה-90 בנה בית בכפר עקב על שטח שקיבלה אשתו בירושה מאביה. בית זה אינו משמש למגורים דרך קבע. התובע ובני משפחתו באים לבית זה רק לשמחות משפחתיות או לטיפול בגינת הבית ובתחזוקתו. משכך, יש להורות לנתבע להשיב לתובע את ביטוחו הרפואי.

4. הנתבע טוען מנגד כי חקירות שנערכו בעניינו של התובע מצביעות על כך שמקום מגוריו הקבוע הוא בכפר עקב. גרסתו של התובע כי הוא מתגורר בשועפאט אינה סבירה בהתחשב במספר הנפשות אשר נטען כי מתגוררות שם. לפיכך, יש לדחות את התביעה.

5. דיון והכרעה:

כאמור גדר המחלוקת בין הצדדים מתמקד בשאלה היכן היה מרכז חייו של התובע משנת 1996 ואילך. הקביעה אם אדם הינו תושב ישראל אם לאו נעשית על פי מכלול הנסיבות, ובחשבון סופי תקבע הזיקה למעשה, זיקה שלא יהא בה מהזמניות, ויש בה כדי להוכיח כי מקום המגורים שפלוני טוען לו הינו ביתו, שם הוא חי, ואין בו סממנים של זמניות וארעיות (דב"ע 73-04 סנדוקה - המל"ל, פד"ע יז 79). אין די בכך שאדם שוהה בתחום ישראל באופן מזדמן או ארעי, על מנת שיראוהו כתושב (עב"ל 190/99 שמעון רחמיאן - המל"ל, פד"ע לו 548).

מחומר הראיות שהוצג לפנינו, ובכלל זה מן העדויות ומן החקירות שנעשו בעניינו של התובע, עולה כי גרסתו לגבי מגוריו בתחום ישראל אינה מבוססת כלל ועיקר, ועדותו לפנינו הייתה מתחמקת ולא עקבית, הכל כפי שיבואר להלן. 6. בתצהירו טען התובע כי משנת 1966 הוא מתגורר באותה דירה בשועפאט, שבה 3 חדרי שינה, סלון ומטבח (סעיף 2 לתצהירו). בניגוד להצהרתו זו אמר התובע בעדותו כי התגורר בכמה דירות בתוך שועפאט, ובדירה הנוכחית הוא מתגורר רק משנת 1980 (ע' 4 ש' 4-14). לדבריו לא התגורר בבית בכפר עקב, והיה בא לשם מפעם לפעם כדי לבלות עם אשתו, כשהיו מזמינים את הבנות פעם בשבוע שבועיים, לצורך תחזוקת הגינה (ע' 7 ש' 29-32) ובחגים (ע' 8 ש' 5). לטענתו, איש לא התגורר בבית באופן קבוע למעט הבן איאד אשר גר שם מיום 1.1.08 ועד ליום 1.1.11 (ע' 8 ש' 19-28).

בניגוד לדבריו אלה אמר התובע בהודעתו לחוקר הנתבע כי הוא מחלק את זמנו שווה בשווה בין הדירה בשועפאט לבין ביתו בכפר עקב (נ' 9 ע' 46). כאשר נתבקש התובע להגיב על הסתירה בין הדברים, אישר כי הוא אכן מגיע פעמיים בשבוע לכפר עקב, זאת בניגוד לדברים שאמר בעדותו קודם לכן (ע' 11 ש' 23), ובניגוד לדבריו כלתו של התובע ובתו שאמרו בעדותן כי אין מועדים מוגדרים לביקורים בבית (ע' 18 ש' 28-31, ע' 23 ש' 26, ע' 24 ש' 3). יתר על כן, בניגוד לטענת התובע כי הוא מזמין את בנותיו לכפר עקב פעם בשבוע שבועיים ורק שם נערכו ביקוריהן (ע' 8 ש' 10-11), אמרה בתו נדיה כי ביקרה את הוריה אחת לכמה חודשים, וכי היא ואחיותיה ביקרו אך ורק בדירה בשועפאט (ע' 24 ש' 20-24).

7. הנתבע הציג לפנינו שני חשבונות חשמל: האחד של הדירה בשועפאט והשני של הבית בכפר עקב (נ/3, נ/4). מחשבונות אלו עולה כי צריכת החשמל בבית בכפר עקב גבוהה פי שתיים, מזו של הדירה בשועפאט. נתונים אלה מחייבים הסבר הן לגבי הצריכה הגבוהה בבית בכפר עקב, שהתובע טוען כי אינו מתגורר בו דרך קבע, והן לגבי הצריכה הנמוכה בבית השועפאט, שבו הוא מתגורר לטענתו. תשובותיו של התובע בעניין זה היו מתחמקות ובלתי אמינות. התובע הציג שלל הסברים לצריכת החשמל הגבוהה בבית בכפר עקב. תחילה טען כי הוא נוהג להשאיר את החשמל בבית דולק מאחר שהבית סמוך למחנה פליטים, ובכדי למנוע מילדים קטנים לפגוע בבית. לאחר מכן טען כי השכנים לוקחים ממנו חשמל מאחר שהם בונים (ע' 9 ש' 1-4). הגרסה השלישית היתה כי אחד השכנים לא היה מחובר לחשמל, והיה לוקח ממנו חשמל ומשלם לו עבור הצריכה (ע' 9 ש' 15). לא הובאה ראיה חיצונית כלשהי המבססת ולו אחת מן הגרסאות שהוצגו. נדגיש עדות על צריכת חשמל גבוהה הינה ראיה אוביקטיבית המעידה על מגורים בבית דרך קבע, ולא רק לביקורים. לא עלה בידי התובע לסתור ראיה זו.
8. גם בעניין סידורי השינה הגרסאות שנשמעו מפי התובע ועדיו אינן סבירות. התובע טען כי בחדר אחד ישנו הוא ואשתו, בחדר השני איאד, בנו ורעייתו, ובחדר השלישי שני ילדיו של איאד. אחר כך נטען כי גם בנותיו של התובע ישנו עם ילדיו של איאד, לבסוף הוצגה גרסה חדשה על פיה לא היו מקומות קבועים לשינה ולעיתים ילדיו של איאד ובנותיו ישנו בסלון (ע' 5). בניגוד לדבריו אלה של התובע אמרה בתו, נאדיה, כי לאביה לא היה חדר נפרד (ע' 22 ש' 20), ואיאד אמר כי ילדיו ישנו עמו באותו החדר, הוריו בחדר אחר ואחיותיו בחדר הנוסף (ע' 14 ש' 9-10). במהלך ישיבת ההוכחות התברר כי חדר הבנות הוסב למחסן לתקופה של כשנתיים מאחר שלא ניתן היה להתגורר בו בשל מצבו הפיזי (ע' 15 ש' 4-7). התובע אמנם טען כי החדר היה במצב זה מספר ימים בלבד (ע' 10 ש' 21-29), ואולם לדבריו בנו וכלתו הדבר נמשך שנתיים לפחות (ע' 15 ש' 4-7, ע' 17 ש' 20-21).
9. לכל אלה יש להוסיף כי לפחות שתיים מבנותיו של התובע למדו בבתי ספר בכפר עקב (נ/9 ש' 30-34). התובע לא הכחיש זאת, אך הסביר כי הדבר נעשה בשל האינתיפדה, ועל כן אחת הבנות ישנה לעיתים אצל הסבא, ולא שבה לדירה בשועפאט בכל יום (ע' 11-12). מדובר בגרסה מופרכת לחלוטין, שהרי התובע עצמו העיד כי: "אבא שלי נפטר כבר, אפילו אני לא מכיר אותו" (ע' 6 ש' 24) אביה של אשת התובע נפטר בתחילת שנות ה-90 (ע' 7 ש' 2-3).
10. מסקנת האמור לעיל הינה כי יש לדחות את גרסת התובע כי הינו תושב ישראל מאז ומעולם, וכי אינו מתגורר בביתו דרך קבע אשר בכפר עקב שמחוץ לתחום ישראל מ-1.2.2996. עדותו של התובע ושל בני משפחתו היתה בלתי מהימנה ובלתי משכנעת, כפי שפירטנו לעיל. חומר הראיות שהוצג לפנינו, ובכלל זה העדויות וההודעות שנגבו על ידי חוקרי הנתבע, מצביעים על כך שמרכז חייו של התובע אינו בירושלים, וכי הוא מתגורר עם בני משפחתו בכפר עקב אשר מחוץ לתחום ישראל. קשה מאד לקבל את גרסת התובע כי בדירה בת שני חדרי שינה וסלון (שכן חדר אחד הוסב למחסן) התגוררו מעל שמונה נפשות, כאשר למשפחה בית מרווח, מטופח ומאובזר בכפר עקב. יוטעם עוד כי בעת ביקור החוקר בדירה בשועפאט נמצא כי במקרר יש מעט מזון (לעומת המקרר המלא בבית בכפר עקב) ולא נמצאו תרופותיו של התובע על אף מחלתו או פרטי לבוש וחפצים אישיים של בני המשפחה (נ/8).
11. לפני סיום נתייחס לתביעה שהגיש איאד, בנו של התובע, ביום 1.11.07 (ב' 11821/07). בתביעה זו טען איאד כי הוא מתגורר בשועפאט על אף ממצאי חקירה שערך הנתבע בעניינו ביום 11.2.08 (נ/11). בסופו של יום נמחקה התביעה ביום 2.7.09, מאחר שאיאד לא שעה להחלטות בית הדין. למותר לציין, כי גרסתו של איאד בתביעתו הנ"ל אינה מתיישבת עם גרסתו בתביעה זו שלפנינו, לפיה התגורר בכפר עקב מיום 1.1.08 ועד ליום 1.1.11 (סעיף 2 לתצהירו; ע' 16 ש' 11-12; ואף לעדות התובע ע' 8 ש' 20-21). העובדה שאיאד לא היסס להציג שתי גרסאות שונות מערערת את מהימנותו בכללותה. לפיכך נדחת התביעה.
- מאחר התובע הציג לפנינו ולפני הנתבע תמונה שאין בינה לבין המציאות ולא כלום, ישלם התובע הוצאות הנתבע בסך של 3,000 ₪.
- ערעור על פסק-דין זה, ניתן להגיש תוך 30 יום מיום שיומצא לצדדים, לבית-הדין הארצי לעבודה.
- ניתן היום, י' שבט תשע"ג, 21 ינואר 2013, בהעדר הצדדים.